Προϊόντα Ποιότητος
ΠΙΤΣΟΣ
Γρηγόριος Κουβεριανός

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗΡΕΣ «ΕΜΙΧ»
ΑΓΓΕΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ — ΓΟΥΝΑΡΗ ΤΗΛ. 35—93.

Δ. Πουρνάρας

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΕΦΥΓΕ ὁ παληὸς ὁ χρόνος μά δὲ φάνηκε τὸ πέρασμά του τόσο γρήγορα καθὼς κυλάει σὰν τὸν ἴσκιο τοῦ γοργόφτερου πουλιοῦ. Χθές θαρρεῖς πῶς ἦταν κιόλας πού μᾶς ἦρθε σὰν καινούργιος, ὅμως πέρασαν οἱ μέρες πού προστέθηκαν στὶς ἄλλες μυριάδες γιὰ νά κάνουνε τούς μῆνες καί τά χρόνια, τούς αἰῶνες. Μιά στιγμή πού δέν μετράει ρολόϊ, στήν αἰωνιότητα τοῦ χρόνου καί μονάχα μιά φορά κάθε τέτοια μέρα κι' ἄθελά σου ἀκόμη ὑπολογίζεις στό ὁρίσημο αὐτὸ σὰν σταθῆς γιὰ λίγο ἔστω. Ἔτσι ἀπολογισμὸ θά κάνης πού μόνο τή χαρά δὲ φέρνει ἀμα στήριξες σ' αὐτὸ τό διάβα ὅλες σου τὶς προσδοκίες.

Πίστεψες πὼς δὲ περνάνε οἱ χαρές, πὼς ἡ νειότη γηρατειά δὲν ἔχει, ὅτι ἡ ζωή ἀρχίζει μόνο, δὲν τελειώνει, οὔτε πὼς τὴν εὐτυχία ἀκολουθεῖ ἡ δυστυχία. Λές κι' ὁ ἥλιος δημιουργήθηκε μόνο γιά νά ἀνατέλλη νά στεργιώνεται στό φόντο τοῦ γαλάζιου οὐρανοῦ κι' οὔτε ἕνα συννεφάκι νὰ τόν σκιάζη. Δέ θά βρῆ ποτέ γιά τή δύση του τό δρόμο.

Ἅμα κλείστηκες στόν ἑαυτό σου καί γι' αὐτὸν μονάχα συλλογίεσαι, ἐσυνήθισες τά μάτια ν' ἀντικρύζουν τό συμφέρον, δὲν ἐγνώρισαν τό δάκρυ πού πηγάζει ἀπό τά βάθη καθαρῆς καρδιᾶς ὅπως τ' ἀκρι βὸ μαργαριτάρι τῆς δροσιᾶς πούναι γέννημα τῆς ξάστερης νυχτιᾶς. Δὲν ἀκούσανε τ' αὐτιά σου ἐπικλήσεις γιά βοήθεια κι' ἐμιμήθηκες τὸ λευΐτη ὄχι τό καλὸ τό Σαμαρείτη. Δέν σοῦ πέρασε ἀπὸ τὸ νοῦ πὼς ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού πεινάνε, πού δὲν ἔχουνε νά ποδεθοῦνε, οὔτε νοιαστηκες γιά ὀρφανά π' ἀμόλυσαν στούς δρόμους. Πέτρα ἔγινε ἡ καρδιά σου καί δὲ νοιώθεις οὔτε οἶκτο γιά τόν ἄρρωστο σιμά σου Ἀνύποπτος γιά τό τέλος ὁδεύεις τό δρόμο πού ὁδηγεῖ ὄχι στήν ὁλοκλήρωση τοῦ σκοποῦ, στήν ὁλοκλήρωση τοῦ ἰδανικοῦ ἀλλά στήν καταστροφή σάν ἐκεῖνον πού στερήθηκε τά μάτια καί χωρίς κανένα ὁδηγό οὔτε ἕνα ἄσπρο μπαστουνάκι, βάλθηκε νά διασχίση μιά πολύδωση λεωφόρο.

Ὅμως δὲν εἶναι ὅλοι ἴδιοι, οὔτε νοιώθουνε τό ἴδιο ὅλοι οἱ ἄνθρωποι στή γῆ. Ὑπάρχουν κι ἐκεῖνοι πού «στῆς πίστης τό θεμέλιο τή γνώση ἔχουν πυργώσῃ». Καί βρῆκαν ὕστερα ἀπό πολλὲς ἀναζητήσεις καί ὄχι λιγώτερες ἀνησυχίες τό μυστικό τῆς ἁρμονίας πού θεμελιώνει τό πραγματικό νόημα τῆς ζωῆς. Μέ ἠρεμία καί γαλήνη ἀντιμετωπίζουμε τή διάβα της. Χωρὶς ἐκπλήξεις πού μοιάζουνε μέ καταιγίδες ξαφνικές μέσα στή κακοκαιρία. Οὔτε εἶναι ἀπαισιοδοξία νά ξέρεις τί σέ περιμένει ἢ νά καρτερεῖς τό τέλος. Γιατὶ τότε μόνο θά μπορέσης ν' ἀντιμετωπίσης κάθε τί μ' ἐπιτυχία..

Ἀλλά σά πολύ νά τράβηξε ἡ... φιλοσοφία τῆς χρονιάρικης αὐτῆς ἡμέρας πού μὲ κάλαντα, χαρές, καί γέλοια, προσδοκίες καὶ καμπάνες ἀλλά καί λύπες, καρδιοχτύπια κι ἀγωνίες, ὑποδεχτηκε τό ἀνθρώπινο γένος τό σωτήριο νέο ἔτος. Ἂς παραμερίσουμε λιγάκι κι ἂς σταθοῦμε ἀπαλλαγμένοι ἀπό κάθε ἄλλη ἔννοια μέσ' στήν ἔναστρη κρύα βραδυά πού παγώνει τήν ἀνάσα, μόρια ἐμεῖς μικρά ν' ἀναλογιστοῦμε τή μικρότητά μας. Ἔτσι μ' αὐτή τήν πλήρη γνώση τῆς ἄκρας ταπείνωσης μιά εὐχή ἄς ἀναπέμψουμε στόν Πλάστη γιά ὑγεία πού ἀποτελεῖ τόν ἀκρογωνιαῖο λίθο τῆς ἀνθρωπίνης εὐτυχίας. Καί τήν «ἐπί γῆς, εἰρήνη» νά χαροῦμε. Τίποτ' ἄλλο. Καὶ τοῦ χρόνου.

⁂

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ἀξία ἐξάρσεως πού προβάλλει διεθνῶς τήν πόλη μας στόν πνευματικό τομέα στόν ὁποῖον τόσο δυστυχῶς ὑστερεῖ, ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητα ἡ Πρώτη Διεθνὴς Ἔκθεσις Βιβλίου πού διωργανώθηκε μέ πρωτοβουλία τῆς Δημοτικῆς μας Ἀρχῆς καί στεγάζεται στίς αἴθουσες τοῦ Ἀρσακείου μεγάρου πού εὐγενῶς διέθεσε ἡ Φιλεκπαιδευτική Ἑταιρεία.

Δέκα τέσσαρα Κράτη συμμετέχουν στήνενδιαφέρουσα αὐτή ἔκθεση ἐκτὸς ἀπό τούς ἑλληνικοὺς ἐκδοτικοὺς οἴκους, τά πνευματικά μας ἱδρύματα τίς κρατικές ὑπηρεσίες καὶ τοὺς ὀργανισμοὺς μέ ποικίλες ἐκδόσεις πού προκαλοῦν αἴσθήματα θαυμασμοῦ γιά τόν ἀπεριόριστο αὐτό πλοῦτο γνώσεων — ἀποτέλεσμα μόχθου καί προσπαθειῶν αἰώνων ἀναρίθμητων ἀνθρώπων — γιά τήν καλυτέρευση τῶν ὅρων τῆς ζωῆς καὶ τὴν προβολήν τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν πού συνιστοῦν ἰδανικά.

Τή μικρότητά σου ἀκόμη νοιώθεις, τοῦ κόσμου, μέσα σ' αὐτά τόν ἀποταμιευμένο μέ ἐπιμέλεια, καλαισθησία καί τάξη θησαυρό, πού ἀποκαλύπτει μυστικά, ὀξύνει τό πνεῦμα ἐκμηδενίζει ἀποστάσεις, συνειδητοποιεῖ τό παρόν, διαγράφει μέ βεβαιότητα τό μέλλον καί «διαλύει τά σκοτάδια τῆς ἀμαθειᾶς, ἀπαλύνει τόν πόνο» ὅπως ἔλεγε ὁ Γκόρκυ πού γνώρισε τόσο καλά τὸν κόσμο.

Γι' αὐτό ἐκθύμως συνιστᾶται ἡ ἐπίσκεψή της. Μεγάλη θά εἶναι ἡ ὠφέλεια πού θά προκύψη.

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ — ΤΑΞΙ

Πλατείας Γεωργίου	20—32
Πλατείας Γεωργίου	24—24
Πλατείας Ὁμονοίας	64—70
Δικαστηρίων	42—13
Δικαστηρίων	50—91
Γούναρη 10 Ψαραγορά	28-53
Πλατείας Ὅλγας	69—39
Πλατείας Συμμάχων	43—3?
Πλατεῖα Βασ. Κων)νου	57-54

ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Κορίνθου 248 · Τηλέφωνον 43-55
Λουλούδια
Στὶς γιορτές ἡ εὐγενέστερη προσφορά.

Τ ΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ Ο ΚΑΝΑΔΑΣ ΤΟΥ 1966

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. Χ. ΚΑ ΡΑΜΑΝΟΥ

Αἱ διάφοροι Πολιτεῖαι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἔχουν φροντίσει ὥστε τά σχολεῖα τόσον τῆς στοιχειώδους ὅσον καί τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, νά εὑρίσκωνται εἰς τοποθεσίας ὅπου νά ἐκπληροῦνται ὅλοι οἱ ὅροι ὑγιεινῆς. Αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου νά εἰσδύουν εἰς ὅλας τάς αἰθούσας, ὅπου εὑρίσκωνται οἱ μαθηταί καί αἱ μαθήτριαι, δοθέντος ὅτι ἡ φοίτησις εἶναι μικτή. Τά προαύλια τῶν σχολείων εἶναι τοιαῦτα ὥστε νὰ μποροῦν νά παίζουν, νά τρέχουν, νά ἀσκῶνται εἰς διάφορα παιγνίδια. Ἐν γένει μαθηταί καί μαθητριαι κατά τήν ὥραν τῶν διαλειμμάτων εὑρίσκουν τήν χαράν, τήν ἀνακούφισιν, τήν εὐχάριστον ἀπασχόλισιν των γυμναζόμενοι τρέχοντες εἰς τά ἐκτεταμένα προαύλια τοῦ σχολείου. Ἔχω ὑπ' ὄψιν μεταξύ ἄλλων τό δημόσιον σχολεῖον στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως τοῦ Κράνστον. Τό σχολεῖο τοῦτο εὑρισκόμενον εἰς τό ὕψος ἀνωφερείας ἔχει μῆκος περίπου 150 μέτρων. Εἶναι ὁλόκληρον ἰσόγειον. Αἱ αἱ θουσαί του ἀρκετά εὐρεῖαι. Ἀπό τά ὑελοπαράθυρα αἱ ἡλιακαί ἀκτῖνες θερμαίνουν καί φωτίζουν τάς αἰθούσας εἰς τάς ὁποίας εὑρίσκεται ἡ μικρά μαθητιῶσα νεολαία. Αἱ ὧραι διδασκαλίας εἶναι ἀπό τάς 8. 30π.μ. ἕως τάς 3 μ.μ. ἐννοεῖται ὅτι περί τήν μεσημβρίαν οἱ μαθηταί γευματίζουν, τρώγοντας πᾶν ὅτι ἕκαστος εἶχε φέρει ἐκ τῆς οἰκίας του πρίν ἀναχωρήσει τήν πρωΐαν διά τό σχολεῖον λόγω τῆς μεγάλης κινήσεως τῶν αὐτοκινήτων εἰς τάς ὁδούς. ἑκάστη πολιτεία, ἔχει λάβει μέτρα διά τήν διαφύλαξιν τῶν μικρῶν νεοσσῶν, ἰδίως ὅταν οὗτοι πλησιάζουν εἰς τό σχολεῖον των ὁπότε τρέχουν νά φθάσουν ἐκεῖ τό συντομώτερον. Εἰς μικράν ἀπόστασιν ἀπό τό σχολεῖο τόσον τήν πρωΐαν ὅσον καί ὅταν ἐξέρχονται τούτου διά νά μεταβῶσιν εἰς τάς οἰκίας των, εἰς καίριον σημεῖον, στέκεται κυρία ἢ δεσποινίς ἀστυνομικός ἡ ὁποία κατά τήν ὥραν πού οἱ μαθηταὶ πρόκειται νά διέλθουν ὁδόν διά νά περάσουν ἀπέναντι, ἀμέσως αὐτὴ κατερχέμενη τοῦ πεζοδρομίου ὑψώνει τήν χεῖρα της πρός τά ἔνθεν καί ἔνθεν αὐτοκίνητα, τά ὁποῖα ἀμέσως στα ματοῦν ἐκεῖ πού εὑρίσκονται 20 — 40 μέτρα μακράν καί τότε οἱ μαθηταί περνοῦν ἀφόβως πλέον ἀπέναντι. Ἀκολούθως τά αὐτοκίνητα ἐξακολουθοῦν τήν κίνησίν των, ὅπως καί πρότερον. Πολλάκις παρηκολούθησα αὐτό τό σταμάτημα τῶν αὐτοκινήτων, λεωφορείων, ἢ οἱωνδήποτε ἄλλων μηχανῶν κινουμένων μέ ταχύτητα πολλάκις ἑκατόν χιλιόμ. τήν ὥραν, ὄχι μόνον νά σταματοῦν, ἀλλά τρόπον τινά νά καρφώνωνται αὐθωρεί εἰς τό μέρος ἐκεῖνο πού εὑρίσκονται, μόλις ἡ ἀστυνομικός ὑψώση τήν δεξιάν χεῖρα της πρός αὐτούς. Θά ἤτο ἴσως περιττόν νά ἀναφέρω διά τήν καθαριότητα πού ἐπικρατεῖ εἰς σχολεῖα καί τά πέριξ τούτων. Ἔτυχε νά ἐπισκεφθῶ σχολεῖα κινούμενος ἀπό τήν περιέργειαν νά ἴδω τό ἐσωτερικόν τούτων καί πιστεύσατε ὅτι ἐμελαγχόλησα ἀναπολῶν πολλά τῶν ἰδικῶν μας σχολείων νά εἶναι τελείως ἀκατάλληλα διά κάθε εἶδος ζώων, διότι καί τά ζῶα ἔχουν ἀνάγκην τοῦ ἡλίου, τοῦ ἀναγκαιοῦντος χώρου διά νά κινοῦνται· ἀναφέρω ἐν προκειμένῳ τό σχολεῖον Πικραμένου καί τό σχολεῖον τοῦ Καρανικολοῦ. Οἱ μικροὶ μαθηταί καί μαθήτριαι πού περνοῦν τό ἥμισυ σχεδόν τῆς ἡμέρας εἰς τάς τρώγλας αὐτάς τάς κατ' εὐφημισμόν ὀνομαζομένας σχολεῖα δὲν νομίζετε ὅτι κατά τάς ὥρας τῶν διαλειμμάτων θά πρέπει νά κινηθοῦν, νά παίξουν νά ξεμουδιάσουν; Ἀλλά πῶς θά γίνουν ὅλα αὐτά, ὅταν ἐν ὑπάρχουν προαύλια καί μάλιστα τοιαῦτα ἀνάλογα μὲ τόν ἀριθμόν τῶν μαθητῶν; Δέν ὁμιλῶ διά τά οὐρητήρια καιάνακουφιστήρια ἐν γένει, διά τήν ἀφθονίαν τοῦ νεροῦ τοῦ ζεστοῦ καί κρύου καί τήν ἀπουσίαν ἀπό τά ἰδικά μας πάσης ἐκπολιτιστικῆς ἐμφανίσεως. Φαίνεται ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐν ἀντιθέσει πρός τούς Εὐρωπαίους καί Ἀμερικανούς, δὲν δίδομεν μεγάλην σημασίαν. Τά ἀνώτερα σχολεῖα δηλαδή τά Γυμνάσια εἶναι ἐκτισμένα ὁμοίως ὅπως καί τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως εἰς μέρη ὅπου αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες δὲν θά ἐμποδίζωνται ὑπό πιθανῶν δένδρων νά εἰσέρχωνται εἰς ὅλας τάς αἰθούσας τῆς διδασκαλίας. Τά ἐκτεταμένα προαύλια ἔχουν ἀφθονίαν γυμναστικῶν ὀργάνων διά τήν ἄσκησιν τῶν ματῶν καὶ μαθητριῶν κατά τήν ὥραν τῶν διαλειμμάτων. Εἰς τά σχολεῖα τῶν καθολικῶν ἡ φοίτησις δέν εἶναι μικτή, τόσον εἰς τήν στοιχειώδη ὅπως καί εἰς τήν μέσην ἐκπαίδευσιν. Εἰς τήν πόλιν Νιοῦπορτ τοῦ Ρόντ Αἴλαντ πόλιν ναυπηγικήν ἐκ 50 χιλιάδων κατοίκων ὑπάρχουν σχολεῖα πολυτελέστατα πλησίον τῆς θαλάσσης, ἐν μέσω ὑψηλῶν δένδρων ὅπου ὁ καθεὶς θά ἐνόμιζεν ὅτι εἶναι ὄχι σχολεῖα ἀλλά ἀνάκτορα ἀνήκοντα εἰς κατόχους ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Τά ἀνάκτορα αὐτά δὲν εἶναι παρά σχολεῖα καθολικῶν. Οἱ διδάσκαλοι καί οἱ καθηγηταί ἐν γένει ἐάν εὔρωσι μισθόν μεγαλύτερον ἐκείνου πού ἀπολαμβάνουν εἰς τήν πολιτείαν πού ἀσκοῦν εἰς ἄλλην πολιτείαν, ἔχουν δικαίωμα νά καταφύγουν ἐκεῖ χωρίς νά χάσουν τό δικαίωμα τῆς προϋπηρεσίας των.

Εἰς τήν Ἀμερικήν ὑπάρχουν ἑταιρεῖαι αἱ ὁποῖαι ἀναλαμβάνουν νά μεταβάλουν δάση ἢ ζούγκλας ἐντός ὡρισμένου χρονικοῦ διαστήματος, εἰς ὡραῖα χωρία, ἢ κωμοπόλεις κόπτοντες τά δένδρα, ἢ θάμνους καί κατασκευάζοντες ὁδούς, πλατείας, ὑπονόμους, φροντίζοντες τήν διοχέτευσιν νεροῦ ζεστοῦ καί κρύου καί ἐν γένει ὅλων ἐκείνων τῶν ἀπαραιτήτων πού εὑρίσκει κανείς εἰς τάς πόλεις καί τέλος προβαίνουν εἰς τήν ἀνέγερσιν οἰκιῶν, ἐκκλησιῶν κ.λ.π. Τινές τῶν Ἀμερικανῶν ἔχουν τάς ἐξοχικάς ἢ ἀκόμη καί τάς μονίμους κατοικίας των, ἐντός δασῶν, ποῦ ὁ ἥλιος, σπανίως κάμνει τήν ἐμφανισίν του Εἶμαι καί ἐγώ λάτρης τῆς ἐξοχῆς, τοῦ ὑπαίθρου, ἀλλά ὄχι καί τῆς ζούγκλας. Ὅταν πολλάκις διηρχόμεθα ἀπό ὁδούς, αἱ ὁποῖαι περιεβάλλοντο ἔνθεν καί ἔνθεν ἀπό ὑπερύψηλα δένδρα τά ὁποῖα περιώριζαν τήν θέαν, ποῦ ὁ ὁρίζων μας ἐστένευε τόσον, πολύ ὥστε νά μή καθορίζωμεν ποῦ εὑρίσκετο ὁ ἥλιος, δὲν ἀποκρύπτω ὅτι ἠσθανόμην δυσφορίαν καί ἀνυπομονοῦσα πότε θά ἐφθάναμεν εἰς ἀνοικτόν μέρος, ὅπου θά ἀντίκρυζα διάφορα ἐναλλασσόμενα τοπία, ποταμούς λίμνας, βάρκες, κόττερα, μικρά ὡραῖα χωρία ἢ πόλεις μὲ ὡραῖας οἰκοδομάς, ἐκκλησίας, σχολεῖα, βιβλιοθήκας.

Ὑποδήματα Μὸδας
"ΟΣΚΑΡ,,
Σ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Ο.Ε.
Μαιζῶνος 115
Τηλέφ. 54—80
ΠΑΤΡΑΙ

ΣΤΕΝΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΜΑΚΡΑΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΦΑΡΔΑΙΝΟΥΝ
Καταστήματα
Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ
Γεροκωστοπούλου 27

ΨΥΓΕΙΑ ΙΖΟΛΑ
Στήν "Εξέμπρα"
Ἑρμοῦ 22

ΘΕΡΜΑΣΤΡΕΣ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γούναρη - Ἁγ. Ἀνδρέου
Τηλ. 35—93

ΨΥΓΕΙΑ-ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
GENERAL ELECTRIC
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ -ΔΟΥΒΡΗΣ
Μαιζῶνος 56 • ΠΑΤΡΑΙ

ΕΝΤ ΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΓΑΛΛΟΙ: ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΠΟΥ ΣΕΒΕΤΑΙ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ

ΤΗΣ κ. ΛΕΛΕ Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Στήν πιό σύγχρονη σὲ ἰδέες χώρα, στή χώρα πού γενήθηκε ἡ πρώτη κοινωνική ἐπανάστασις, στή χώρα πού υἱοθετεῖ ὅλες τίς παραδοξολογίες τῆς νεότητος, προσμένοντας ὑπομονετικά τό καταστάλαγμά της πού δέχεται ἀδιάφορα ὅλα, φαινομενικά ζοῦν ντόπιοι καί ξένοι ἀπολαμβάνοντας ἄπληστα τό παρόν.

Στίς οἰκογένειες κάθε ἄτομο μικρό ἢ μεγάλο, ζεῖ μὲ τόν δικό του τρόπο ζωῆς, χωρίς νά ἐνοχλεῖ καί νά ἐνοχλεῖται.

Μέ αὐτόν τόν τρόπον ζωῆς, θἄπρεπε νά εἶχε καταργηθεῖ ὁ θεσμός τῆς οἰκογενείας καί ἡ σύγχρονη Γαλλία νά ἦταν σέ κοινωνική διάλυση. Μά ἂν δὲν ὑπάρχει αὐτό πού ἐμεῖς λέμε σεβασμό ἢ ὑποταγή στό οἰκογενειακό σύστημα, ὑπάρχει κάτι πιό βαθύ, πιό δυνατό, πού συγκρατεῖ τούς Γάλλους καί τούς Γαλλόπαιδας. Ἡ παράδοσις.

Ὁ σεβασμός στήν ἱστορία τῆς Γαλλίας, πού εἶναι κτῆμα κάθε Γάλλου.

Δεμένοι μέ ἀόρατους ἀτσαλένιους ἱστούς μέ τήν ἱστορία τῆς χώρας καί κάθε πόλεως, μὲ τά κτίρια, μέ τά σπίτια καί μὲ τά μαγαζιά, μέ τά μικρά παμπάλαια μπιστρό πού ἔξησαν, πού πέρασαν, πού πῆραν τήν καφὲ τους, διάφορες προσωπικότητες τῶν περασμένων γενεῶν, συνεχίζουν τήν ἱστορία.

Ἂν φαινομενικά δὲν λογοδοτοῦν στήν οἰκογένεια, ἂν φαίνονται ὅτι δὲν τήν σέβονται καί ὑπολογίζουν τήν παρόδοση Λιπαίνουν τόν ἱστό γιά νά μήν κοπεῖ καί γκρεμισθεῖ ἡ δόξα, πού γεμίζει ἀόρατα ἀλλά ἔντονα, τήν γοητευτική αὐτή χώρα.

Ζοῦν σέ παμπάλαια κτίρια αἰώνων, χωρίς κομφόρ, χωρίς θέρμανση ἢ ἀσανσέρ, συχνά χωρίς λουτρό.

Ὑπερήφανοι καί πανευτυχεῖς, διότι ἔχουν τήν τύχην νά ζοῦν σὲ σπίτι πού χτίστηκε μερικοὺς αἰῶνες πρίν ἡ πού ἔχει κάποια ἱστορία.

Σᾶς δείχνουν μέ καμάρι τήν παληά ἀρχιτεκτονική κάποιας τεράστιας αὐλόπορτας ἢ τήνπεπλώρια σκουριασμένη κλειδαριά τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος.

Κάθε Γάλλος ζεῖ καί μοιράζεται τήν περασμένη ἀρχοντιά.

Ἡ ἱστορία εἶναι ζωντανή σύγχρονη. Εἶναι ὄντως Ἀθάνατοι οἱ θαμμένοι στό Πάνθεον.

Εἶναι ἀθάνατοι ὅλοι, ὅσοι εἶχαν μιά ἱστορία, ὅσοι συνεκίνησαν τίς ψυχές τῶν περασμένων γενεῶν.

Μέ τήν ἴδια ἴσως καί μεγαλύτερη εὐαισθησία ζοῦν οἱ σημερινοί Γάλλοι τήν ρωμαντική ἱστορία τῶν καλλιτεχνῶν, τῶν ποιητῶν, τῶν εὐθύμων γυναικῶν πού τόσο πολύ ἔπαιξαν ρόλο στούς περασμένους αἰῶνας.

Ἂν οἱ Ἰταλοί, οἱ Ἱσπανοί καί οἱ Πορτογάλλοι μὲ τήν Μεσογειακή ἰδιοσυγκρασία τους ἔγιναν σύμβολα λυρισμοῦ καί ρωμαντισμοῦ γιά τούς βορείους Εὐρωπαίους, οἱ Γάλλοι μὲ τήν λεπτήν εὐαισθησία τους, μὲ τήν προσήλωσί τους στήν ζωήν τῶν περασμένων αἰώνων, πρέπει νά εἶναι περισσότερον.

Ἐμάζεψαν κάθε κομμάτι ἀναμνήσεως ἀπ' τή σκανδαλώδη ζωή τῶν βασιλιάδων τους, ὡς τήν Belle Epoque

Ἔφιαξαν ἄπειρα μουσεῖα ἱστορικά καί ἰδιωτικά, ἐνετείχισαν πλάκες, ἐκήρυξαν κτίρια ὡς διατηρητέα, ἔγραψαν ἄπειρα βιβλία μὲ περιγραφές, ἔφιαξαν εἰδικά κτίρια μέ βιβλιοθῆκες πού περιλαμβάνουν ἀποκλειστικῶς βιβλία μὲ τήν ἱστορία τῆς πόλεως τῶν Παρισίων καί ἄλλα μὲ πολλῶν ἱστορικῶν Γαλλικῶν πόλεων.

Κατεδαφίζονται παμπάλαια σπίτια σέ κεντρικώτατα Μπουλεβάρ στά ὁποῖα διατηροῦντήν πρόσοψι γιά νά μή χαθῆ ἡ ἀρχιτεκτονική κρεμόντας στίς σκαλωσιές τήν ἐξῆς ἐπιγραφή: «Ἡ πόλις τῶν Παρισίων διετήρησε γιά σᾶς τήν πρόσοψι τοῦ παρόντος κτιρίου, ὥστε νά μήν ἀλλοιωθῆ ἡ ὄψις τῆς πόλεως. Ἐσωτερικῶς τό κτίριον θά εἶναι ὑπερσύγχρονον θά διαθέτη κ.λ.π.: Τά παράθυρα καί οἱ πόρτες κρατοῦνται, διά νά μποῦν τά ἴδια μετά τήν ἀποράτωσιν»

Μ' αὐτή τήν τρυφερή φροντίδα διατηροῦν τήν παράδοσι πού ζεσταίνει τίς καρδιές τῶν σημερινῶν Μπήτνις, ὅλων τῶν ἀκούρευτων φαινομενικῶς ἀληθῶν, οἱ ὁποῖοι θά γίνουν μιά μέρα σωβινισταί, νοσταλγοί, ἐπιστήμονες οἰκογενειάρχαι.

Γιά ἕνα ὁλόκληρο διαμέρισμα τοῦ Παρισιοῦ τό «Μαραί» δίδεται μάχη συνεχῶς στό Δημοτικό, Συμβούλιο, γιά νά διατηρήση τόν ἀρχιτεκτονικό χαρακτῆρα του.

Σαθρά κτίρια πού κάθε τετραγωνικό τους μέτρο ἀντιπροσωπεύει μιά μικρή ἀστική περιουσία γκρεμίζονται μέ φειδώ.

Ἡ κατεδάφισίς του γίνεται μὲ τάς ὑποδείξεις τῶν εἰδικῶν μηχανικῶν, καί τό χτίσιμό τους ἐπίσης.

Γιά νά συγκρατηθῆ τό χρῶμα αὐτοῦ τοῦ διαμερίσματος γίνεται κάθε χρόνο «Φεστιβάλ τοῦ Μαραί» πού διαρκεῖ τρεῖς μῆνες μέ διάφορες ἐκδηλώσεις σέ ὑπαίθριους χώρους.

Τά χρήματα διατίθενται γιά τήν ἀναστήλωσι καί διατήρησι τοῦ τοπίου στό ἴδιο στύλ.

Σ' αὐτό τό διαμέρισμα εἶναι ἡ ἱστορική Πλατεῖα Vosges Τό σπίτι τοῦ Βίκτωρ Οὐγκώ, τό μουσεῖον τῆς Μαντὰμ ντὲ Σαβινιέ, ἱστορικά μουσεῖα, τῆς πόλεως κλπ.

Ἐμπλουτισμένοι μέ τήν παράδοσι οἱ Γάλλοι ζοῦν μὲ τό παρελθόν, γνωρίζοντας πῶς κάθε στιγμή πού φεύγει, γράφεται σ' αὐτό. Κι' ὅτι γράφεται πρέπει νἄναι καλό, γιατί μένει.

Ὁμορφαίνουν τίς ἀσχημιές, τυλίγουν μὲ τήν ρωμαντική τους διάθεσι, τήν γόνιμη φαντασία τους καὶ τό ἀθάνατο γαλλικό χιοῦμορ, ὅλα τά δυσάρεστα μ' ἕνα θέλγητρο.

Σ' ἕνα παληό σαραβαλιασμένο οἰκοδόμημα φάνταζε μιά χαριτωμένη ἐπιγραφή σέ σχῆμα φλόγας, στήν πόρτα κάποιου μαγαζιοῦ.

Ἔγραφε: Ἐνῶ οἱ πελάται μας ἔπιναν τήν σαμπάνια τους μιά πυρκαϊά τούς διέκοψε. Σέ λίγο θά ἀνακαινισθοῦμε καί θά ξαναπιοῦμε μαζύ τό πρῶτο ποτήρι».

Σέ μικρά ρωμαντικά καφέ —μπὰρ νοσταλγικές ἐπιγραφὲς ζωντανεύουν τήν ἀκοίμητη παράδοσι. «Καφὲ Μπὰρ τοῦ παρελθόντος» τοῦ «ἱππάτου» τάδε κ.λ.π.

Μέ λύπη σκέπτεται κανείς πῶς ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐνθαρρυνθήκαμε ἀπό τή Γαλλική Ἐπανάστασι, γιά νά ἀποτινάξουν-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τήν ὅης Σελ.

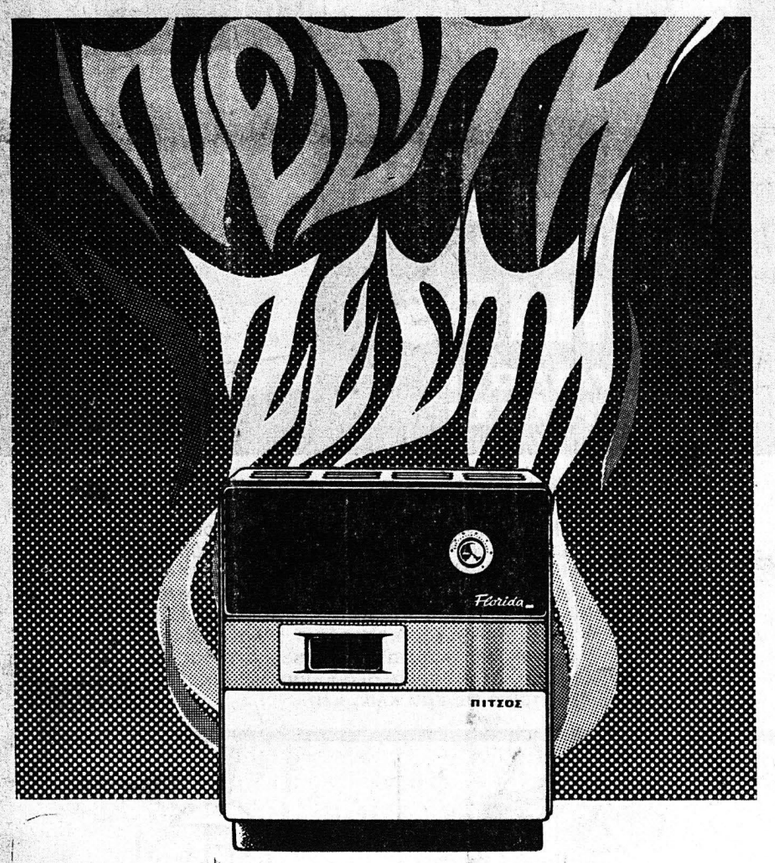

...γιά ὅσους ἀγαποῦν τήν ζέστη τόν χειμῶνα

Τὸ κρύο καταργεῖται μὲ τὶς νέες θερμάστρες ΠΙΤΣΟΣ — Florida 75... Florida 100... Μοζαΐκ... Ρελιέφ.
Οἱ θερμάστρες αὐτὲς, ἀποτελοῦν κορυφαία ἐπίτευξη τῆς Βιομηχανίας ΠΙΤΣΟΣ, πού στὸν τομέα τῶν θερμαστρῶν ἔχει δημιουργήσει μακρὰ τεχνικὴ παράδοση.
Πιάνουν ἐλάχιστο χῶρο, ἔχουν ἀπόδοση ἐξαιρετικῆς ἐντάσεως καὶ μικρὸ compact σχῆμα μὲ ἐνσωματωμένο τεπόζιτο πετρελαίου. Οἱ προσόψεις τους εἶναι ἀληδινὰ κομψοτεχνήματα καὶ ὁ μηχανισμός τους μιὰ κατασκευὴ ὑψηλῆς τεχνολογικῆς στάθμης.
Θυμηθῆτε: Florida 75... Florida 100... Μοζαΐκ... Ρελιέφ ΠΙΤΣΟΣ. Θερμάστρες γι' αὐτοὺς πού δὲν βάζουν ὁτιδήποτε στὸ σπίτι τους. Ἀγοράστε τὴν δική σας ἐγκαίρως.

ΠΟΙΟΤΗΣ
ΠΙΤΣΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ 1865 ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟΥ

ΓΡΗΓ. ΚΟΥΒΕΡΙΑΝΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 94
ΤΗΛ. 69-26 ΠΑΤΡΑΙ

ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ - ΚΟΤΤΕΣ - ΑΥΓΑ
ΦΡΕΣΚΑ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
Στὸ Πρατήριον
ΕΛΛΚΟΤ
Πώλησις : ΛΙΑΝΙΚΗ - ΧΟΝΔΡΙΚΗ
Ε. Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
ΓΟΥΝΑΡΗ 82 · ΤΗΛ. 720-87

BMW 1800
Ὁ καλύτερος συνδυασμὸς γιὰ δύναμι, ἄνεσι καὶ πολυτέλεια • Μοτὲρ 102 ἵππων • Δισκόφρενα • Ταχύτης 160 χιλ.

BMW 2000 SALOON
Πολυτελέστατο μὲ ἀθόρυβο μοτὲρ 113 ἵππων • Ἀνεξάρτητος ἀνάρτησις • Δισκόφρενα SERVO-ASSISTED • Ταχύτης 170 χιλ.

BMW 1600 COUPE
Δυναμικὸ μοτὲρ 96 ἵππων, φορολ. 11 • Δισκόφρενα • Ταχύτης 160 χιλ. • Καταπληκτικὴ ἐπιτάχυνσις (0-100 13,3") • Μικρὴ κατανάλωσις.

ΜΟΝΤΕΛΑ BMW : LS LUXUS ΙΠΠΟΙ 38, 1600 ΙΠ